

Til § 6.

Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet.

I. Statsbanerne.

4

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 22. Februar 1910.

Den 27. Februar f. A. opstod der Ild i et Aktieselskabet Eriksen & Christensen tilhørende Silopakhus ved Esbjerg Havn, og under Forsøget paa at redde nogle Statsbanevogne, der henstod i Nærheden af Pakhuset, blev Arbejdsmand Niels Christensen, der var ansat hos nævnte Aktieselskab, ramt af en Mur fra det brændende Pakhus, hvorved han paadrog sig saa svære Kvæstelser, at han i Løbet af den følgende Nat afgik ved Døden.

Det er under de i Anledning af Ulykkestilfældet optagne Forhør oplyst, at en af Statsbanernes Portører havde anmodet Formanden hos Aktieselskabet om at være sig behjælpelig med at flytte Jernbanevognene bort, og at Formanden da havde tilkaldt nogle af Selskabets Arbejdere, hvoriblandt Niels Christensen.

Fra afdødes Enke, Caroline Christensen, født Keilberg, har Ministeriet modtaget Andragende om, at der i Erstatning for Tab af Forsørger maa blive tillagt hende et livsvarigt Underholdsbidrag af Statskassen paa 300 Kr. aarlig samt en Understøttelse af 100 Kr. aarlig til hvert af hendes 5 uforsørgede Børn indtil deres fyldte 18de Aar.

Firmaet Eriksen & Christensen havde sine Arbejdere forsikrede i Internationalt Ulykkesforsikrings-Aktieselskab, men dette har nægtet at udbetale Enken nogen Erstatning, og Arbejderforsikrings-Raadet, hvis Erklæring Ministeriet har indhentet, har udtalt, at selv om nævnte Firmas Virksomhed, der bestaar i Ladning, Losning og Pakhusarbejde, maatte henhøre under Ulykkesforsikringsloven af 7. Januar 1898, vilde Raadet dog ikke anse Firmaet for ansvarligt efter denne Lov i det foreliggende Tilfælde, dels fordi det maa antages, at afdøde paa det Tidspunkt, da Ulykken skete, midlertidig beskæftigedes af Statsbanerne, der saaledes maa anses for at være hans Arbejdsgiver, og dels fordi Ulykken ikke er indtruffen under Udførelsen af noget Arbejde af den ovenfor omtalte Beskaffenhed, men ved Bortfjernelse af nogle Jernbanevogne, et Arbejde, der maa antages at være Firmaets Virksomhed uvedkommende.

I Henhold til foranstaaende maa det formentlig anses for stemmende med Billighed, at der af Statskassen ydes Andragerinden og hendes Børn en Understøttelse, og Ministeriet skal derfor foreslaa, at Enkens Andragende bevilges, saaledes at der, saa længe hun forbliver ugift, fra den 28. Februar 1909 at regne tillægges hende den nævnte aarlige Understøttelse og Opdragelseshjælp, hvis Størrelse under Hensyn til, at afdødes Aarsfortjeneste, var ca. 1,200 Kr., og at han ikke har efterladt sig nogen Formue, samt at Enken næsten er ude af Stand til selv at fortjene noget, formentlig maa anses for passende.